

systemer for reaktion imod ligeartede forseelser, særlig hvis man vælger et afgiftssystem i forbindelse med en kommunal kontrol. Yderligere vil en afgrænsning mellem de kategorier af overtrædelser, som er undergivet politikontrol, og de, der er undergivet parkeringskontrollørers kontrol, kunne give anledning til vanskeligheder. Hertil kommer, at kommunerne ikke råder over en eksisterende organisation, hvori et kontrolkorps kan indpasses.

Fra anklagemyndighedens side er det fremhævet, at man ville undgå de fra kommunal side fremhævede vanskeligheder ved afgrænsningen imellem de to reaktionsformer, såfremt alene kontrollen med parkering på parkometerpladser og på afgrænsede parkeringspladser overføres til kommunerne, hvorved også må tages i betragtning, at parkeringsovertrædelser på det egentlige gadeareal har nær tilknytning til færdselsproblemerne i almindelighed, som jo klart er politiets opgave. Henlæggelse af parkeringskontrol til kommunerne må efter anklagemyndighedens opfattelse forudsætte en tilsvarende afkriminalisering af parkeringsovertrædelserne, idet et system med straf må forudsætte, at der fra anklagemyndighedens side under en retssag om forholdet er mulighed for at føre bevis for forseelsen bl. a. ved vidneudsagn fra politifolk.

Angående de enkelte principielle spørgsmål, jfr. foran, skal kommissionen udtale følgende:

1. Afgrænsning mellem politiets og parkeringskontrollørers virksomhedsområde.

Med hensyn til omfanget af den kontrol, som bør henlægges til særlige parkeringskontrollører, finder kommissionen, at det vil være ønskeligt, at al kontrol med rationeringsbegrundede restriktioner (parkometerpladser, tidsbegrænset kantstens- og parkeringspladsparkering) henlægges til særlige parkeringskontrollører. De eksisterende vanskeligheder for politiet med at klare kontrollen taler efter kommissionens opfattelse for at vælge en sådan løsning. En mere begrænset ændring alene med hensyn til kontrollen med parkometre og på parkeringspladser vil ikke indebære en tilstrækkelig mærkbar aflastning af politiet, idet den allervæsentligste del af parkeringskontrollen vedrører kontrol med den tidsbegrænsede

kantstensparkering. Der synes ikke at være principielle eller praktiske betænkkeligheder ved, at en parkeringsovertrædelse på det almindelige gadeareal, f. eks. henstillen af et motorkøretøj i længere tid end tilladt for nær et gadehjørne, kan være undergivet kontrol både af politiet og af særlige parkeringskontrollører.

Hertil kommer, at en situation med sådan dobbeltkontrol også vil kunne tænkes på en parkometerplads eller parkeringsplads. Hvis en motordfører f. eks. hensætter sin vogn tværs over 2 båse eller parkerer en lastmotorvogn på en plads forbeholdt personvogne, ville en overtrædelse af tidsbegrænsningen på stedet være undergivet parkeringskontrollørerne, medens forholdet i øvrigt formentlig måtte forfølges af politiet.

2. Bødestraf eller afgift som sanktion?

Kommissionen kan tiltræde, at en overførsel af kontrollen til særlige kontrollører må have til forudsætning, at bødestrafpen i tilsvarende omfang erstattes af en afgift for benyttelse af gadearealet til parkering ud over det tilladte. Herfor taler ikke blot det fra anklagemyndighedens side fremhævede retsplejemæssige synspunkt om behovet for i givet fald bl. a. at kunne føre politifolk som vidner under behandlingen af en eventuel straffesag. Også et strafferetligt mere principielt synspunkt om ikke at devaluere bødestraffens betydning, men at forbeholde den for mere strafværdige lovovertrædelser, taler for at afskaffe bøder for parkeringsovertrædelser, når der er tale om rationeringsbegrundede forbud. Afgiftssystemet vil dernæst give mulighed for en langt lettere og derfor mindre administrationskrævende ekspedition af overtrædelsessagerne.

Som anført foran er der i vejlovgivningen hjemmel til fastsættelse af parkeringsafgift for offentligt gadeareal, ikke blot i forbindelse med parkometre, men også andre steder, hvor en begrænsning af adgangen til parkering er ønskelig. Det er imidlertid ikke kommissionens tanke, at der inden for de områder, hvor kontrollen med parkeringen foreslås overført til særlige kontrollører, skal betales afgift for selve parkeringen. Det er kun den parkering, som foretages ud over, hvad der efter de gældende bestemmelser i henhold til færdselstavler eller politibekendtgørelse er lovlige, der bør afgiftsbelæg-